

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

AFG nr 10968 af 25/08/2015 (Gældende)

Bindende svar - Cykelarrangement - et personalegode

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: 15-0731944

Bindende svar - Cykelarrangement - et personalegode

Skatterådet fastslår, at en cykel stillet til rådighed med henblik på træning op til og deltagelse i et 3-dages firmaarrangement, i form af en fælles cykeltur igennem Danmark, er et skattepligtigt personalegode. Selve den 3 dage lange cykeltur med betalt kost og logi har i sin helhed et omfang og en varighed, så det ikke kan anses som et skattefrit firmaarrangement.

Ved gennemførelse af cykelturen blev cyklerne overdraget til den enkelte medarbejders eje. Den enkelte medarbejder er dermed skattepligtig af lejeværdien i den periode, cyklen var stillet til rådighed og af markedsværdien på overdragelsestidspunktet. Cykeltøj og andet tilbehør, der i forbindelse med projektet blev overdraget til den enkelte medarbejders eje, skal også beskattes til markedsværdi ved overdragelsen.

Endvidere kan skatterådet ikke bekræfte, at arbejdsgivers dækning af medarbejdernes merskat har karakter af en skattefri erstatningsydelse.

SKM2015. 682. SR - Skatterådets møde 25. august 2015

Spørgsmål

1. Kan SKAT bekræfte, at værdien af det samlede gode (cykel, dens lejeværdi og rabat ved købet) kan fastættes til differencen mellem kommunens indkøbspris og deltagernes egenbetaling?
2. Kan SKAT bekræfte, at det samlede beløb, jf. spørgsmål 1, skal beskattes i indkomståret 2014?
3. Kan SKAT bekræfte, at medarbejderne ikke er skattepligtige af det modtagne cykeltøj og udstyr?
4. Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende, kan SKAT så bekræfte, at beskatningen skal ske i indkomståret 2013, hvor tøj og udstyr blev erhvervet?
5. Kan SKAT bekræfte, at deltagelse i selve turen til Skagen ikke er skattepligtig?
6. Såfremt spørgsmål 5 besvares benægtende, kan SKAT så bekræfte, at værdien af turen skønsmæssigt kan fastsættes til 50 % af kommunens udgifter?
7. Kan SKAT bekræfte, at arbejdsgivers betaling af medarbejdernes mer-skat har karakter af en skattefri erstatningsydelse?

Svar

1. Nej
2. Nej
3. Nej
4. Ja
5. Nej
6. Nej
7. Nej

Beskrivelse af de faktiske forhold

Ved årsskiftet 2012/2013 skulle to afdelinger i kommunen (spørger) omorganiseres blandt andet for at øge fleksibiliteten, effektiviteten og for at være konkurrencedygtig med private aktører på markedet. De ansatte ville derved få en til dels ny ledelse og nye kollegaer, som man hidtil havde haft et mere distanceret forhold til.

Inspireret af tiltag i andre virksomheder og med øje for omorganiseringens potentielle udfordringer fremkom ideen om at gennemføre et projekt, hvor afdelingens medarbejdere skulle gennemføre et cykelløb med en varighed på 3 dage. Dette skulle styrke sammenholdet og sikre fortsat effektivitet.

Projektet blev betragtet som en vigtig del af organisationsudviklingen, og lå i naturlig forlængelse af en længerevarende indsats vedrørende sundhed for de ansatte. For at projektet kunne virke organisationsudviklende, krævede det i sagens natur en stor opbakning og deltagelse, hvorfor afdelingschefen stillede krav om, at mindst halvdelen af medarbejderne tilmeldte sig. 66 ud af 102 medarbejdere og ledere meldte sig som deltagere og 8 som servicefolk.

Som motiverende faktor indebar deltagelsen i projektet, at deltageren bindende betalte kr. 4.000, og at deltagerne ville modtage den racercykel, de kørte på, ved fuldførelse af cykelturen. Der var således et tab ved at give op og en gevinst ved at gennemføre projektet. Der blev indført en ordning, hvorefter deltagere, som af helbredsmæssige årsager ikke kunne gennemføre turen, mod fremvisning af lægeerklæring kunne vælge mellem at få egenbetalingen retur eller modtage cyklen.

Deltagelsen var ligeledes betinget af, at deltageren deltog i træning et par gange om ugen efter arbejdstid og ligeledes trænede i fritiden.

De medarbejdere, som deltog i cykelturen, fik betalt ophold og forplejning i de 3 dage, løbet varede. Udgifterne hertil er anslået til ca. kr. 3.500 pr. medarbejder (kr. 4.375 inkl. moms pr. medarbejder).

Med henblik på træning i en 10 måneders periode op til løbet fik medarbejderen udleveret cykeltøj og udstyr til en værdi af ca. kr. 2.000 pr. deltager (kr. 2.500 inklusiv moms pr. medarbejder).

Endvidere fik medarbejderen stillet en cykel til rådighed til en værdi af kr. 8.000 (kr. 10.000 inklusive moms). Cyklen har været anvendt til de fælles træningsseancer, men medarbejderen har også haft cyklen til sin rådighed til at træne i fritiden. Efter gennemførelsen af løbet overgik cyklen til medarbejderens ejendom. Såfremt medarbejderen ikke gennemførte løbet, havde denne ikke ret til at modtage cyklen. Medarbejderens betaling for deltagelse i projektet udgjorde kr. 4.000, som betaling for cyklen.

Arbejdsgiver ønskede på forhånd at sikre sig, at projektet ikke ville få skattemæssige konsekvenser for de deltagende medarbejdere. Der blev derfor taget telefonisk kontakt med SKAT i maj 2013. Ifølge kommunens referat af samtalen udtalte SKAT's medarbejder, at overdragelsen af cyklen ikke ville have skattemæssige konsekvenser.

Efterfølgende har arbejdsgiver erfaret, at skattereglerne måske alligevel giver visse udfordringer. For at sikre, at alle regler overholdes, ønskes derfor bindende svar om en række forhold.

Spørgers opfattelse og begrundelse

Ad spørgsmål 1

For så vidt angår cykler, der er stillet til rådighed for medarbejderen med ret til erhvervelse til ejendom, er det spørgers vurdering, at forholdet udgør et skattepligtigt personalegode. Modtagelse af en racercykel til 10.000 kr. går formentlig videre end, hvad der er sædvanlig for deltagelse i en firmaudflugt eller nødvendigt og sædvanligt for at fremme teambuilding.

Efter praksis skal medarbejderne beskattes, selvom de ikke bliver ejere af cyklen. Rådigheden over en cykel er således også et skattepligtigt personalegode. Dette fremgår af SKM2009. 525. SR, hvor Skatterådet fastslog, at såfremt en arbejdsgiver stiller cykler til rådighed for medarbejdernes kørsel til og fra arbejde, vil der være tale om et gode, som medarbejderne skal beskattes af. Den skattemæssige værdi af cyklen skal fastsættes til den leje, som godet kan lejes for i låneperioden på det fri marked.

Tilsvarende afgørelse findes i SKM2009. 727. SR, hvor Skatterådet fastslog, at såfremt en cykel blev overdraget til låns, da skulle den ansatte beskattes af et beløb svarende til, hvad godet kunne lejes for i rådighedsperioden på det fri marked. Det blev endvidere fastslået, at der var tale om et ikke arbejdsrelateret personalegode, der således faldt ind under 1.100 kroners bagatelgrænsen. SKAT oplyste endvidere, at det beløb, som den ansatte skal beskattes af, skal svare til lejeprisen for en tilsvarende cykel inklusive service, vedligeholdelse mv. for hele låneperioden.

I SKM2010. 808. SR fastslog Skatterådet, at en medarbejder, der som led i en sponsoraftale fik stillet en cykel til rådighed, var skattepligtig af lejeværdien heraf.

Efter spørges vurdering skal medarbejderne beskattes af den gratis rådighed, de har haft over cyklerne, i perioden fra cyklerne blev udleveret og indtil de eventuelt måtte erhverve disse eller alternativt levere dem tilbage igen.

Da der næppe findes en sammenlignelig og objektiv konstaterbar markedsleje for en cykel, bør lejeværdien fastsættes skønsmæssigt.

Værdiforringelsen af cyklerne vil være en indikator for, hvad lejeværdien i givet fald skal fastsættes til. Da alle deltagende medarbejdere har valgt at erhverve cyklen, da vil værdien af det samlede gode (lejeværdi og eventuel rabat ved køb) formentlig kunne fastsættes til differencen mellem kommunens indkøbspris og deltagerens egenbetaling - dvs. en skattepligtig værdi på 6.000 kr.

Ad spørgsmål 2

Formelt fordeler godet sig over 2 indkomstår, nemlig både 2013 og 2014. Dog kan det diskuteres, om ejendomsretten til cyklen reelt allerede er overgået til medarbejderne i 2013, hvilket bekræftes af det forhold, at alle medarbejdere har valgt at erhverve cyklen. Efter spørgers vurdering taler også praktiske forhold for, at forhøjelsen kun skal gennemføres i dette år.

Ad spørgsmål 3

Det er oplyst, at medarbejderne har fået udleveret cykeltøj og udstyr i form af cykellås og cykelstand til en værdi af ca. kr. 2.000 pr. deltager eksklusiv moms, i alt kr. 2.500 inklusiv moms. Cykeltøjet er udleveret med henblik på den løbende træning op til løbet og som led i selve deltagelsen i arrangementet.

Skatterådet har i SKM2011. 63. SR udtalt, at medarbejderne skattefrit kunne modtage en løbetrøje med firmanavn på.

Modtagelsen af cykeltøj og udstyr kan efter spørgers vurdering antages at være et skattefrit personalegode, selv om værdien overstiger værdien af løbetøjet i nævnte afgørelse fra Skatterådet. Cykeltøjet mv. er et nødvendigt redskab for deltagelse i den arrangerede tur, og værdien af tøjet er trods alt relativt beskeden.

Ad spørgsmål 4

Beskatningen skal efter spørgers vurdering ske i indkomståret 2013, hvor tøj og udstyr blev erhvervet.

Ad spørgsmål 5

Selve turen har karakter af en firmaudflugt på linje med DHL-stafetten - om end udflugten strækker sig over flere dage og derved er lidt atypisk for en normal firmaudflugt. Turen indeholder også elementer af faglighed i form af teambuilding, ligesom turen utvivlsomt er et egnet og relevant tiltag i en mere målrettet strategi, der har til formål at fremme arbejdsmiljøet.

Skatterådet har i SKM2011. 63. SR og SKM2011. 64. SR accepteret, at motionsløbet "DHL-Stafetten" kunne anses som et firmaarrangement på linje med firmaskovture mv. - og derved omfattet af skattefriheden.

I praksis antages det, at udgifterne til en firmafest normalt ikke har betydning for vurdering af, om et arrangement er skattepligtigt for medarbejderen. En julefrokost er eksempelvis ikke skattepligtig, selvom den bliver afholdt på en meget dyr restaurant. Udgiftsniveauet kan dog være en indikator sammen med andre momenter, der taler for et atypisk arrangement.

Den omstændighed, at der er overnatning forbundet med arrangementet, udelukker heller ikke, at dette kan anses for et firmaarrangement, som falder ind under personaleplejereglen.

Det er således i praksis godkendt, at der kan være efterfølgende overnatning på et værelse tilknyttet en restaurant eller hotel, hvor en firmafest afholdes. Tilsvarende er det godkendt, at en virksomhed, hvor medarbejderne er spredt ud over landet, kan samles til en årlig firmafest, der inkluderer overnatning.

Et firmaarrangement, som det i sagen omhandlende cykelløb, der strækker sig over flere dage, går måske lidt videre end, hvad der er sædvanligt for en firmaudflugt, men omvendt er der en række momenter, der taler for at betragte arrangementet som en firmaudflugt, selvom det strækker sig over flere dage.

Der er tale om et arrangement, der kun er for de ansatte og ikke familiemedlemmer. Alle er inviteret med, og et meget stort antal af medarbejderne deltager i arrangementet. Den omstændighed, at man netop i fællesskab cykler en længere tur igennem landet, gør det nødvendigt med afholdelse af arrangementet over flere dage. Selvom arrangementet koster ca. kr. 3.500 pr. deltager, er det ikke voldsomt dyrt, og udgifterne ligger inden for, hvad der er rimeligt for et arrangement af denne karakter.

Arrangementet indeholder klare elementer af personalepleje. I DHL-sagen (SKM2011. 63. SR) betalte arbejdsgiveren i det konkrete tilfælde startgebyr, løbetroje, mad og drikke under løbet, massør samt teltleje.

I SKM2008. 325. BR anså SKAT en skitur for at være skattepligtig. I forhold til SKM2008. 325. BR er der yderligere den forskel, at skituren kun var med deltagelse af advokatfirmaets jurister, hvorimod øvrige ansatte ikke var inviteret med. Samtidig var sagsøgeren i SKM2008. 325. BR aktionær i advokat-taktieselskabet, og havde haft bestemmende indflydelse på rejsens afholdelse. Det er vores vurdering, at medarbejderne ikke skal beskattes for deltagelsen i selve turen. Turen har karakter af en firmaudflugt på linje med DHL-stafetten - om end udflugten strækker sig over flere dage og derved er lidt atypisk for en normal firmaudflugt. Turen indeholder også elementer af faglighed i form af teambuilding, ligesom turen er et egnet og relevant tiltag i en mere målrettet strategi, der har til formål at fremme arbejdsmiljøet.

Ad spørgsmål 6

Såfremt spørgsmål 5 besvares benægtende, kan SKAT så bekræfte, at værdien af turen skønsmæssigt kan fastsættes til 50 % af kommunens udgifter, jf. SKM2001. 469. LSR?

Ad spørgsmål 7

Ved cykelprojektets opstart forsikrede spørger medarbejderne om, at deltagelsen mv. ikke fik skattemæssige konsekvenser for medarbejderne, idet man mente, at den telefoniske henvendelse til SKAT var tilstrækkelig. Kommunen er derfor forpligtet til at friholde medarbejderne for en eventuel mer-skat.

Når en arbejdsgiver betaler en medarbejders skat, følger det af fast praksis, at denne betaling er skattepligtig for medarbejderne. Imidlertid er der i den konkrete situation meget der taler for, at arbejdsgiver (spørgers) betaling af medarbejdernes mer-skat ikke vil være skattepligtig.

Af afsnit C. A. 3.7 i SKAT's juridiske vejledning fremgår tydeligt, at en modtagen erstatning skal behandles som det tab, erstatningen ydes for. En erstatning, der ydes til dækning af en ikke-fradragsberettiget udgift - herunder skat - er derfor ikke skattepligtig. Fra praksis kan der herved henvises til følgende afgørelser:

I TfS 1984, 428 VLD foretog en skatteyder efter en fejl fra sin revisors side ikke hensættelse til investeringsfond i 1976. Revisor erkendte fejlen, og som compensation betalte han til skatteyderen 30.000 kr. i 1977. Erstatningen blev ikke anset for skattepligtig for så vidt angik den del af erstatningsbeløbet, der kunne henføres til den forøgede formueskat (13.831 kr.) og 8 %-tillægget i henhold til kildeskattelovens § 61, stk. 2 (7.772 kr.), som ikke kunne genindvindes ved den fremtidige skattebetaling.

I TfS 1995, 47 LSR fik en "investeringspakke" udbudt af en sparekasse ikke det forløb, der var stillet deltagerne i udsigt, og klageren fik i den anledning en erstatning fra sparekassen.

Landsskatteretten fandt, at erstatningen var skattefri, da den dækkede den mer-skat, deltagerne var pålagt som følge af, at "investeringspakken" ikke skattemæssigt blev godkendt.

Det forhold, at erstatningen udbetales af en arbejdsgiver, kan efter vores vurdering ikke føre til et andet resultat, da godtgørelsen ydes med et engangsbeløb (mer-skatten) og ikke dækker vederlag for arbejds- eller tjenesteydelser mv. Vi skal herved henvise til SKATs juridiske vejledning, afsnit C. A. 3.7 og den deri omtalte afgørelse TfS 1996, 632. Det fremgår heraf, at en lønmodtager er skattefri af den godtgørelse, som arbejdsgiveren skal udbetale i tilfælde af manglende underretning om vilkårene i ansættelsesforholdet, og at dette gælder uanset, om godtgørelsen tilkendes ved dom, eller sagen bliver afgjort forligsmæssigt.

Vi er bekendt med, at medarbejderne i den såkaldte "Banedanmark-sag" har betalt skat af det kompensationsbeløb, som Banedanmark blev pålagt at betale til dækning af medarbejdernes mer-skat som følge af en tabt skattesag. Den pågældende skattesag vedrørte skattefri rejsegodtgørelser, men i modsætning til den foreliggende situation var medarbejderne i Banedanmark overenskomstmæssigt berettiget til et skattefrit beløb, uanset at skattereglerne om udbetaling af skattefri rejsegodtgørelser uomtvisteligt ikke var overholdt. Banedanmark's betaling af medarbejdernes mer-skat var således ikke et udslag af arbejdsgiverens erstatningspådragende adfærd, men derimod et egentlig lønkrav.

I nærværende situation er en eventuel skatteforhøjelse utvivlsomt en følge af arbejdsgiver (spørgers) fejlfortolkning af skattereglerne. En fejlfortolkning, der baserer sig på det telefoniske svar fra SKAT. Formentligt har SKATs medarbejder ikke fået alle relevante oplysninger om projektet, og derfor er svaret ikke retvisende. Men da arbejdsgiver (spørger) handler efter svaret, og meddeler medarbejderne, at deltagelse i projektet ikke har skattemæssige konsekvenser, må compensationen til medarbejderne efter spørgers vurdering have karakter af en erstatningsydelse, som ifølge ovennævnte praksis ikke er skattepligtig.

SKATs indstilling og begrundelse

Spørgsmål 1

Det ønskes bekræftet, at værdien af cyklen som et samlet gode (lejeværdi og rabat ved køb af cykel) kan fastættes til differencen mellem kommunens indkøbspris og deltagernes egenbetaling?

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, ...

Ligningsloven § 16:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder; jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt....

[...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel....

Praksis

Det fremgår af praksis, at den skattemæssige værdi af en cykel, som arbejdsgiver stiller til rådighed til brug for medarbejdernes private transport, skal fastsættes til den pris, som godet kan lejes for på det frie marked. Se SKM2009. 727. SR, SKM2009. 525. SR og SKM2010. 808. SR.

Begrundelse

En cykel til rådighed eller til eje er et formuegode af pengeværdi. Får en medarbejder som led i sin ansættelse en cykel til rådighed eller til eje, er det derfor et skattepligtigt personalegode. Se statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16, stk.1. Efter ligningslovens § 16, stk. 3 skal personalegoder værdiansættes til markedsværdien.

Den enkelte medarbejder har haft en cykel til en værdi af kr. 10.000 kr. til rådighed i perioden fra projektets start til afslutningen af den 3 dage lange cykeltur i sommeren 2014. Cyklen har ud fra det oplyste også været til rådighed i fritiden.

Den skattemæssige værdi for medarbejderen af rådigheden over cyklen må ansættes til det en sådan cykel i den givne periode kan lejes for på det fri marked. Se SKM2009. 727. SR, SKM2009. 525. SR og SKM2010. 808. SR.

Efter gennemførelsen af løbet overgik cyklen til medarbejderens eje. Det fremgår af det oplyste, at alle medarbejdere, der deltog i projektet, har fået cyklen til eje.

Den skattemæssige værdi for medarbejderen af at få cyklen til eje, må ansættes til, hvad en tilsvarende brugt cykel kan købes for på det fri marked, fratrukket de 4.000 kr., som medarbejderen har betalt for cyklen.

Sammenfattet skal medarbejderen derfor beskattes af værdien af at leje en sådan cykel i den givne periode, tillagt brugtprisen ved overdragelse til medarbejderens eje, fratrukket egenbetalingen på 4.000 kr. Der er ikke holdepunkter til at antage at denne beregning vil svare til differencen mellem kommunens indkøbspris og deltagernes egenbetaling - dvs. beskatning af 6.000 kr.

I praksis er det accepteret, at arbejdsgivers indkøbspris kan være udtryk for markedsværdien, hvis medarbejderne kunne opnå samme favorable pris f.eks. gennem en forbrugs- eller personaleforening. Se

Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.2. Differencen mellem kommunens indkøbspris og deltagernes egenbetaling ville derfor være den skattemæssige værdi for medarbejderen, hvis cyklen var overdraget til medarbejderens eje ved projektets start. Men det tager dermed ikke højde for, at medarbejderen skal beskattes af markedslejen af cyklen frem til overdragelsen til eje.

Hvis den samlede værdiansættelse af cyklen som gode blev sat til differencen mellem kommunens indkøbspris og deltagernes egenbetaling, ville det medføre at markedslejen indirekte blev sat lig med forringelsen af cyklens værdi i periode fra projektets start til afslutningen af den 3 dage lange cykeltur. Det må dog antages, at markedslejen af en cykel vil tage hensyn til andet end selve værdiforringelsen af cyklens handelsværdi. Markedslejen vil antagelig også indeholde f.eks. forsikring af cyklen samt udlejers fortjeneste.

Det er derfor SKATs opfattelse, at der skønsmæssigt må fastsættes en værdi af rådigheden over cyklen, som ikke alene relaterer sig til værdiforringelsen af cyklens handelsværdi frem til det tidspunkt, hvor cyklen overdrages til medarbejderens eje.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 1 besvares med "Nej".

Spørgsmål 2

Det ønskes bekræftet, at det samlede beløb, jf. spørgsmål 1, skal beskattes i indkomståret 2014?

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi [...]

Praksis

Skattepligtens indtræden er beskrevet i Den juridiske vejledning afsnit C. A. 1.2.1, under overskriften *Retserhvervelsesprincippet*:

Retserhvervelsesprincippet indebærer, at beskatning som udgangspunkt sker på det tidspunkt, hvor en skattepligtig person får et formuegode. Det følger af, at ikke kun penge, men også "formuegoder af pengeværdi" er skattepligtige. Se SL § 4.

Allerede på det tidspunkt, hvor en person har et krav på fx en betaling, har vedkommende et formuegode i form af et retskrav på betaling. Efter retserhvervelsesprincippet sker beskatningen på det tidspunkt, hvor der er et sådant retskrav - uanset om personen faktisk får betalingen.

Begrundelse

På det tidspunkt, hvor der er erhvervet et formuegode af pengeværdi, indtræder skattepligten. Det følger af statsskattelovens § 4.

Ud fra det oplyste har de medarbejdere, der deltog i projektet, haft rådighed over en cykel i indkomståret 2013, og fået overdraget cyklen til eje i 2014. Beskatningen og beskatningstidspunktet skal følge de faktiske forhold. Når indkomsten fordeler sig over både 2013 og 2014, skal den respektive beskatning af formuegoder derfor også ske i begge indkomstår.

Det forhold, at alle medarbejdere, der deltog i projektet har erhvervet cyklen ved fuldførelse af projektet, ændrer ikke herpå. Ud fra beskrivelsen af de faktiske forhold, var cyklen *ikke* overdraget til eje i 2013. Den ville kun blive overdraget til eje ved fuldførelse af den 3 dages lange cykeltur; alternativt en lægelig dokumentation for, at medarbejderen ikke kunne fuldføre løbet. Dette må ud fra det oplyste først kunne konstateres i 2014.

Cyklen var stillet til rådighed i dele af 2013 og 2014, og denne rådighed skal beskattes i de indkomst-år. Overdragelsen til eje sker i 2014, og det skal derfor beskattes i 2014.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 2 besvares med "Nej".

Spørgsmål 3

Det ønskes bekræftet, at medarbejderne ikke er skattepligtige af det modtagne cykeltøj og udstyr?

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, [...]

Ligningsloven § 16:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt....

[...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel. [...]

Ligningslovens § 16, stk. 3, 3. pkt. - Bagatelgrænsen for mindre personalegoder. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.4:

Goder, herunder julegaver i form af naturalier, beskattes kun, hvis den samlede værdi af disse goder fra en eller flere arbejdsgivere m.v. overstiger et grundbeløb på 1.100 kr. pr. år: i 2015 (1.100 kr. i 2014). Hvis den samlede værdi af de personalegoderne overstiger beløbsgrænsen på 1.100 kr., bliver medarbejderen beskattet af værdien af alle goderne og ikke kun det overskydende beløb. Se LL § 16, stk. 3 3. pkt.

Ligningslovens § 16, stk. 3, 6. pkt. - Bagatelgrænsen for arbejdsrelaterede personalegoder. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.3:

Personalegoder, som en eller flere arbejdsgivere i overvejende grad har ydet af hensyn til den ansattes arbejde, skal kun beskattes, hvis den samlede værdi af disse goder overstiger et grundbeløb på 5.700 kr. i 2015 (5.600 kr. i 2014). Se LL § 16, stk. 3, 6. pkt.

Personaleplejefritagelsen. Se Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.1.5:

Goder uden en væsentlig økonomisk værdi, der ydes på arbejdspladsen som led i almindelig personalepleje som fx kaffe-, kantine- og kunstdordninger eller lignende, beskattes ikke. Se CIR. Nr. 72 af 17/04/1996, pkt. 12.4.2.

Praksis

SKM2011. 63. SR: Skatterådet bekræftede, at arbejdsgivers betaling af deltagergebyr, forplejning, løbetøj mv. i forbindelse med fx DHL-stafetten kan anses som omfattet af praksis for skovtursarrangementer og dermed skattefrie for medarbejderne.

Begrundelse

Det er oplyst, at medarbejderne har fået udleveret cykeltøj og udstyr i form af cykellås og cykelstand til en værdi af ca. 2.500 kr. (inkl. moms). Cykeltøjet er udleveret med henblik på træning op til løbet og som led i selve deltagelsen i arrangementet.

Cykeltøj og udstyr er givet som led i ansættelsen, og der er derfor som udgangspunkt tale om et skattepligtigt personalegode, der skal værdiansættes til markedsværdien. Se statsskattelovens § 4 og ligningslovens § 16, stk. 1 og stk. 3.

De bestemmelser, der kunne gøre sådanne personalegode skattefrit, kan i den foreliggende sag ikke finde anvendelse: Beløbet overstiger bagatelgrænsen for mindre personalegoder (1.100 kr.), og udstyret kan heller ikke være omfattet af personaleplejefritagelsen, allerede fordi det ikke kun er til rådighed på arbejdspladsen som led i den almindelige personalepleje. Endvidere er værdien på 2.500 kr. for stor til at kunne anses som "uden væsentlig økonomisk værdi". Der er ikke tale om et gode, der i overvejende grad er ydet af hensyn til den ansattes arbejde. Godet kan derfor ikke være omfattet af bagatelgrænsen for arbejdsrelaterede personalegoder.

I SKM2011. 63. SR blev en løbetøj til en værdi af ca. 190 kr. (ex. moms) og en reklame T-shirt til ca. 65 kr. (ex. moms) anset for en samlet del af DHL-arrangementet. Den samlede pris for hver deltager i DHL-arrangementet var ca. 400-500 kr. Arrangementet blev i sin helhed anset som skattefrit. Det fremgår af afgørelsen, at den samlede værdi havde afgørende betydning for den skattemæssige vurdering.

I den foreliggende sag er det væsentligt større værdier medarbejderne har fået. Allerede af den grund er det SKATs opfattelse, at man ikke kan slutte analogt fra SKM2011. 63. SR om DHL-arrangementet.

Det er uden betydning for den skattemæssige vurdering, at cykeltøjet mv., som anført af spørger, er et nødvendigt redskab for deltagelse i projektet.

Det er på den baggrund SKATs vurdering, at cykeltøj og udstyr til en samlet værdi af ca. 2.500 kr. (inkl. moms) er skattepligtige personalegoder.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 3 besvares med "Nej".

Spørgsmål 4

Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende ønskes det bekræftet, at beskattningen skal ske i indkomståret 2013, hvor tøj og udstyr blev erhvervet?

Lovgrundlag

Statsskattelovens § 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi [...]

Begrundelse

Ud fra det oplyste er både tøj og udstyr overdraget til medarbejdernes eje i indkomståret 2013. Det skal derfor beskattes i indkomståret 2013. Det følger af statsskattelovens § 4.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 4 besvares med "Ja".

Spørgsmål 5

Det ønskes bekræftet, at deltagelse i selve turen til Skagen ikke er skattepligtig?

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, [...]

Ligningsloven § 16:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt....

[...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel. [...]

Praksis

Følgende fremgår af Den juridiske vejledning afsnit C. A. 5.6.2:

Som udgangspunkt beskattes personalegoder efter LL § 16.

Deltagelse i en julefrokost, skovtur og en anden form for firmafest, hvor arbejdsgiveren helt eller delvist afholder udgifterne, beskattes efter praksis ikke, når arrangementet er af et rimeligt omfang og varighed. En firmafest kan have mange former, der spænder fra en klassisk julefrokost på arbejdspladsen til deltagelse i fx DHL-løbet, der i en konkret afgørelse anses for at være en firmabetalt skovtur. Se SKM2011. 63. SR.

Ansatte, der som kompensation for bortfald eller manglende deltagelse i firmafester får udleveret en anvisning, der for et bestemt beløb giver ret til bospisning på hotel eller lignende, skal beskattes af værdien af anvisningen med dennes pålydende værdi. Se LL § 16, stk. 3 jf. LL § 16, stk. 1.

Et skattepligtigt arrangement kan være omfattet af bagatelgrænsen for mindre personalegoder. Se LL § 16, stk. 3, 3. pkt. Se afsnit C. A. 5.1.4.

Bemærk

Et arrangement afholdt af arbejdsgiveren på arbejdspladsen kan være skattefrit, hvis det er afholdt af arbejdsgiveren som led i almindelig personalepleje. Se C. A. 5.1.5 om personaleplejefritagelsen.

Vurderingen af, om arrangement er skattepligtigt

Arrangementet er ikke skattepligtigt, hvis det er af rimeligt omfang og varighed. Ved vurderingen af, om det er af rimeligt omfang og varighed, kan man inddrage følgende momenter:

- Er arrangementet enkeltstående?*
- Hvor længe varer det?*
- Hvad er udgiftsniveauet?*
- Hvem deltager?*
- Hvor afholdes det?*

Der er tale om momenter, der skal afvejes i forhold til hinanden, og der skal foretages en konkret vurdering af det enkelte arrangement. Der kan også være andre momenter end de her nævnte, der kan indgå i en vurdering.

SKM2011. 63. SR: Skatterådet bekræftede, at arbejdsgivers betaling af deltagergebyr, forplejning, løbetrøjer mv. i forbindelse med fx DHL stafetten kan anses som omfattet af praksis for skovtursarrangementer og dermed skattefrie for medarbejderne.

Begrundelse

Det fremgår af Den juridiske vejledning, afsnit C. A. 5.6.2, at der skal foretages en konkret vurdering af arrangements omfang og varighed, hvor alle relevante momenter kan indgå.

Selve cykelturen gennem landet er enkeltstående, men har en relativ lang varighed - 3 dage. Selve turen har en pris på ca. kr. 4.375 (inkl. moms) pr. medarbejder. Dette synes også at være et relativt højt beløb. I SKM2011. 63. SR, som spørger henviser til, er der til sammenligning en deltagerpris på 400-500 kr.

Dertil må lægges at cyklen, cykeltøjet og udstyret, som medarbejderne får forud for selve løbet, sammen med varigheden af hele projektet gør, at det ikke har karakter af et sædvanlig skovtur-arrangement eller firmafest.

Arrangementet har efter SKATs opfattelse i sin helhed en for omfattende karakter til at kunne anses som en sædvanlig firmaarrangement, der er skattefrit for medarbejderne.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 5 besvares med "Nej".

Spørgsmål 6

Såfremt spørgsmål 5 besvares benægtende ønskes det bekræftet, at værdien af turen skønsmæssigt kan fastsættes til 50 % af kommunens udgifter?

Lovgrundlag

Statsskatteloven § 4:

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi, [...]

Ligningsloven § 16:

§ 16. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnes tilskud til telefon uden for arbejdsstedet, jf. stk. 2, samt efter reglerne i stk. 3-14 vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder, jf. statsskattelovens §§ 4-6, når tilskuddet eller godet modtages som led i et ansættelsesforhold eller som led i en aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt....

[...]

Stk. 3. Den skattepligtige værdi af de i stk. 1 omhandlede goder skal ved skatteansættelsen, medmindre andet følger af stk. 4-16, fastsættes til den værdi, som det måtte antages at koste den skattepligtige at erhverve goderne i almindelig fri handel....

Praksis

SKM2001. 469. LSR: En direktør i et vognmandsselskab deltog i en rejse til Brasilien arrangeret af en bilimportør som led i importørens kampagne. Den skattepligtige værdi af rejsen blev ansat til 50 % af de af importøren afholdte rejseudgifter.

Begrundelse

Spørger stiller spørgsmålet med henvisning til SKM2001. 469. LSR. Det fremgår, at Landsskatterettens afgørelse i denne sag, at den skattemæssige værdi kan ansættes til 50 % af de afholdte rejseudgifter. Dette sker ud fra en konkret vurdering af de faktiske forhold og med henvisning til statsskatteloven og praksis vedrørende "frirejser, der gives som gevinst eller præmie".

I den foreliggende sag sker værdiansættelsen ikke efter statsskattelovens principper, men efter ligningslovens § 16, stk. 3, der foreskriver en objektiviseret værdiansættelse. Endvidere er faktum i den foreliggende sag væsensforskelligt fra faktum i SKM2001. 469. LSR. Der kan derfor ikke sluttet analogt fra afgørelsen SKM2001. 469. LSR til den foreliggende sag.

Det er SKATs opfattelse, at når det ikke er et skattefrit firmaarrangement, eller et arrangement, som på anden vis er omfattet af en bestemmelse om skattefrihed, må det beskattes til markedsværdien efter princippet i ligningslovens § 16, stk. 1 og stk. 3. Såfremt den anførte pris på ca. kr. 4.375 (inkl. moms) pr. deltager er et udtryk for den reelle markedsværdi, kan dette anses som en anslået skattemæssig værdi.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 6 besvares med "Nej".

Spørgsmål 7

Det ønskes bekræftet, at spørgers betaling af medarbejdernes mer-skat har karakter af en skattefri erstatningsydelse?

Lovgrundlag

Statsskattelovens principper, der kommer til udtryk i §§ 4 og 5:

Statsskattelovens § 4

Som skattepligtig Indkomst betragtes med de i det følgende fastsatte Undtagelser og Begrænsninger den skattepligtiges samlede Aarsindtægter, hvad enten de hidrører her fra Landet eller ikke, bestaaende i Penge eller Formuegoder af Pengeværdi [...]

Statsskattelovens § 5.

Til Indkomst henregnes ikke:

a. Formueforøgelse, der fremkommer ved, at de Formuegenstande, en skattepligtig ejer, stiger i Værdi - medens der paa den anden Side ikke gives Fradrag i Indkomsten for deres Synken i Værdi -, eller Indtægter, som hidrører fra Salg af den skattepligtiges Ejendele (herunder indbefattet Værdipapirer), for saa vidt disse Salg ikke henhører til vedkommendes Næringsvej, for Eksempel Handelsvirksomhed med faste Ejendomme, eller er foretaget i Spekulationsøjemed, i hvilke Tilfælde den derved indvundne Handelsfortjeneste henregnes til Indkomsten, ligesom ogsaa eventuelt Tab kan fradrages i denne. [...]

Praksis

Af Den juridiske vejledning afsnit C. A. 3.7 om erstatninger fremgår bl.a.:

Der er ikke specifikke skatteretlige regler, der generelt regulerer beskatning af erstatninger eller compensationer. Udgangspunktet for, hvordan erstatninger er beskattet, følger derfor af de grundlæggende principper i statsskatteloven. Se SL §§ 4-6. Se afsnit C. A. 1 om principperne for personers indkomstopgørelse.

[...]

Hvis erstatningen er et engangsbeløb, skal erstatningen beskattes på samme måde, som det, den træder i stedet for.

TfS 1982, 40 LSR: erstatning for udløste mer-skatter, var betragtet som formuetab og dermed skattefrie.

TfS 1984, 428 VLD: Ved fejl fra hans revisors side foretog en skatteyder ikke hensættelse til investeringsfond i 1976. Revisor erkendte fejlen, og som compensation betalte han til skatteyderen 30.000 kr. i 1977. Erstatningen blev ikke anset for skattepligtig for så vidt angik den del af erstatningsbeløbet, der kunne henføres til den forøgede formueskat, som ikke kunne genindvindes ved den fremtidige skattebetaling. Derimod blev den resterende del af erstatningsbeløbet, der var compensation for den forøgede indkomstskat beskattet.

TfS 1995, 47 LSR: En "investeringspakke" udbudt af en sparekasse fik ikke det forløb, der var stillet deltagerne i udsigt, og klageren fik i den anledning en erstatning fra sparekassen. Landsskatteretten fandt, at erstatningen var skattefri, da den dækkede den mer-skat, deltagerne var pålagt som følge af, at "investeringspakken" ikke skattemæssigt blev godkendt.

TfS 2000, 908 VLSR: Erstatning modtaget fra en bank til dækning af restskat som følge af ikke godkendt fradrag for indbetaling på ratepension blev anset for skattepligtig.

Begrundelse

SKAT skal indledningsvis bemærke, at arbejdsgivers (spørgers) fejlagtige vejledning af medarbejderne om de skattemæssige forhold ikke er ensbetydende med, at spørger har handlet ansvarspådragende. Det er derfor efter SKATs opfattelse på det foreliggende grundlag ikke entydig klart, at spørgers adfærd er ansvarspådragende.

Selv hvis det antages, at arbejdsgivers adfærd har været ansvarspådragende og betalingen af medarbejdernes mer-skat har karakter af en erstatning, så medfører det ikke nødvendigvis, at betalingen af mer-skatten er skattefri.

Som det fremgår af Den juridiske vejledning, skal en erstatning som udgangspunkt beskattes som det, den træder i stedet for. Se den juridiske vejledning afsnit C. A. 3.7. I forhold til en erstatning, der dækker en andens skat (mer-skat), er det derfor afgørende om erstatningen må anses som en erstatning for et formuetab (der er skatten uvedkommende) eller for en indtægt. Dette princip fremgår også af den ovenfor nævnte praksis, se TfS 1984, 428 VLD.

I den foreliggende sag træder erstatningen i stedet for en indkomstskat, der ikke er blevet korrekt opgjort. En indkomstskat er en del af den samlede skattepligtige bruttoindkomst.

Spørger henviser til afgørelsen TfS 1995,47 LSR, hvor betaling af en mer-skat pga. en underkendelse af en "investeringspakke", der medførte at skatteyderen mistede en fradragsret, blev anset som skattefri. Det fremgår af sagens faktum, at Pengeinstitutankenævnet ved deres kendelse havde forudsat, at erstatningen var skattefri, hvilket ville stille klageren som om forløbet havde fået den konsekvens, som skatteyderen var stillet i udsigt. Der var med andre ord ikke sket en berigelse af skatteyderen ved at dække mer-skatten.

Sagen er efter SKATs opfattelse ikke sammenlignelig med den foreliggende sag. I den foreliggende sag, er der ikke tale om, at medarbejderne lider et tab som følge af en mistet fradragsret. Der er derimod tale om, at medarbejderne i første omgang modtager formuegoder fra arbejdsgiveren, og betaling af skatten af disse goder er et yderligere formuegode. Det er derfor SKATs opfattelse, at medarbejderne reelt opnår en berigelse, hvis arbejdsgiveren i det foreliggende tilfælde betaler medarbejdernes mer-skat. Se i den forbindelse TfS2000, 908 LSR.

I den forbindelse henviser SKAT endvidere til de særlige regler, der blev indført i kildeskattelovens § 69 A. Med indførelsen af § 69 A, blev der åbnet op for, at arbejdsgiveren i visse tilfælde, kunne dække den skat der ellers ville blive pålagt medarbejderne som følge af, at arbejdsgiveren eksempelvis ikke havde udført tilstrækkelig kontrol i forbindelse med udbetaling af skattefri rejse- og befordringsgodtgørelse til medarbejderne, uden at dette havde indvirkning på medarbejdernes skatteforhold. Der er ikke indført en tilsvarende regel, der omfatter tilfælde, hvor arbejdsgiveren eksempelvis fejlagtigt har ment, at et personalegode var skattefrit for medarbejderne og derfor ønsker at betale medarbejdernes skat. Af bemærkningerne til loven, der indførte kildeskattelovens § 69 A, fremgår det, at gældende ret er, at betalingen af medarbejderens skat og AM-bidrag er skattepligtigt. Se beskrivelsen i punkt 3.1.1.1 Gældende ret i lovforslaget *Ændring af forskellige skattelove (Modernisering af skatteadministrationen)*, LFF nr. 116 af 12.3.2008.

Samlet konkluderer SKAT, at såfremt en betaling af en andens mer-skat udgør en berigelse, er der tale om et formuegode af pengeværdi, der som udgangspunkt er skattepligtigt efter statsskattelovens § 4. Såfremt betalingen af mer-skat, sker på baggrund af et erstatningsansvar, skal erstatningen beskattes som det, den træder i stedet for efter principperne i statsskatteloven. Det er derefter afgørende om erstatningen må anses som en erstatning for et formuetab (der er skatten uvedkommende) eller for en indtægt.

SKAT bemærker hertil, at såfremt arbejdsgiverens uagtsomme adfærd skulle bevirke, at betaling af medarbejderens mer-skat ikke var et skattepligtigt formuegode, så vil det medføre en berigelse for medarbejderne.

Indstilling

SKAT indstiller, at spørgsmål 7 besvares med "Nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstilling og begrundelse.